

ואחד - שהרי מקדם לכן יצא גזר
דינם, ויקריבו לפני ה' אש זרה
וגו'. ודאי שדבר אחר קשור
בקשר הזה, והשאירו את כנסת
ישראל בחוץ.

אמר לו רבי פנחס, אל תאמר
שהם השאירו אותה בחוץ, אלא
שכנסת ישראל לא נקשרה על
ידיהם. שהרי בכל מקום שאין
נמצא זכר ונקבה, כנסת לא שורה
ביניהם כלל. משום כך הזהיר את
הכהנים, שכתוב בזאת יבא אהרן
אל הקדש, שימצא זכר ונקבה.
ועל פן לא יפגס הכהן לקדש עד
שינשא, כדי שישתתף עם הקשר
של כנסת ישראל. שמי שלא
נשא, משרה את כנסת ישראל
בחוץ, והיא לא משתתפת עמו,
ועל פן נמצאה אצלם באותו יום
ערבוביה.

ויהי ביום השמיני. רבי יוסי פתח
ואמר, (שיר ב) כשושנה בין
החוחים פן רעיתי בין הבנות.
כשושנה בין החוחים - זו כנסת
ישראל, והרי פרשה שהקדוש
ברוך הוא משבח את כנסת
ישראל, וחביבותו של הקדוש
ברוך הוא כנגדה להדבק בה.
ועל פן, מי שנושא, צריך לשבח
את הקדוש ברוך הוא ולשבח את
כנסת ישראל, שהרי שנינו, בכל
צריך להראות מעשה, כמו שאדם
נדבק עם פת זוגו וחביבותו
כנגדה, כשפא לעבד לפני המלך
הקדוש, הוא מעורר זיווג אחר,
שהרי הקדוש ברוך הוא,
חביבותו להדבק בכנסת ישראל,
ומי שמעורר הדבר, הקדוש ברוך
הוא מברך אותו, וכנסת ישראל
מברכת אותו, והרי נתבאר.
ועל פן השבח שהקדוש ברוך
הוא משבח את כנסת ישראל -

דלא הוה שעטא כדקא יאות. וחד דידחקו
שעטא. וחד, דהא מקדמת דנא, נפק נימוסא
דלהון, ויקריבו לפני יי' אש זרה וגו'. ודאי
מלה אחרא אתקשרו בקשורא דא, ושרו
לכנסת ישראל לבר.

אמר ליה רבי פנחס, לא תימא דאינון שארו
לה לבר, אלא כנסת ישראל לא
אתקשרא על ידיהו. דהא בכל אתר דלא
אשתכח דכר ונוקבא, כנסת ישראל לא שריא
בינייהו כלל. בגין פך אזהר לכהני, דכתיב
בזאת יבא אהרן אל הקדש, דישתכח דכר
ונוקבא. ועל דא לא ייעול פהנא לקודשא,
עד דיתנסיב. בגין דישתתף בקשורא דכנסת
ישראל. דמאן דלא אנסיב, שארי לה לכנסת
ישראל לבר, והיא לא אשתתפא בהדיה, ועל
דא אשתכח ערבוביא בההוא יומא לגבייהו.
ויהי ביום השמיני, (ויקרא ט) רבי יוסי פתח ואמר,
(שיר השירים ב) כשושנה בין החוחים פן רעיתי
בין הבנות. כשושנה בין החוחים, דא כנסת
ישראל, והא אוקמוה דקודשא בריך הוא
משבח לה לכנסת ישראל, וחביבותא דקודשא
ברוך הוא לגבילהא, לאתדבקא בה.

ועל דא, מאן דאנסיב, בעי לשבחא ליה
לקודשא בריך הוא, ולשבחא לה לכנסת
ישראל, דהא תנינן בכלא בעי לאחזאה
עובדא, כמה דאיהו בר נש מתדבק בבית זוגיה,
וחביבותא דיליה לגבילה, פד אתי למפלח
קמי מלפא קדישא, הוא אתער זיוגא אחרא,
דהא קדשא בריך הוא חביבותא דיליה
לאתדבקא בכנסת ישראל, ומאן דאתער מלה,
קדשא בריך הוא מברך ליה, וכנסת ישראל
מברכא ליה, והא אתמר.

ועל דא שבחא דקודשא בריך הוא דמשבח לה לכנסת ישראל, כשושנה